

Det brændende håb

Fred er ikke fravær af krig

I UNESCO's konstitution står der: "Krige begynder i menneskets sind, derfor skal fredens forsvar bygges i menneskets sind". Der må med andre ord foregå en indre "nedrustning", før den ydre fred kan gennemføres.

"Ser man i dag ud over planeten, vil man lægge mærke til aktivitet på to fronter: På den ene side ser man de åndelige aktiviteter, som vokser år for år. På den anden side ser man optrapning af vold, terror, aggression, frygt, desperation og håbløshed, der kommer til udtryk i fanatisk terrorisme, statsterrorisme, korruption, magtmisbrug, krige, racisme og nationalisme i en grad, som kan få selv de mest optimistiske til at miste modet.

Det er imidlertid vigtigt at forstå, at hvis Den Nye Tidsalders indflydelse skal gøre sig gældende, skal den gamle tidsalders stagnerende samfundsform nedbrydes og opløses. Paradoksalt nok ligger der et positivt element i de mange destruktive udfoldelser. Når falskheden afsløres, får mennesker en chance for at skelne mellem godt og ondt – og dermed får de en mulighed for at vælge. Først når mørket bliver synligt, er det muligt for mennesker at handle bevidst for at aktivere lysets kræfter".¹

David Spangler sad på et tidspunkt i sin sofa og læste, da et ikke-fysisk væsen pludselig dukkede op i luften foran ham. For David Spangler er dette ikke usædvanligt, men dette væsens udseende var anderledes. Han lignede en ridder fra et eventyr, klædt i en skinnende gylden rustning, og ansigtet skjult i en hjelm. På hans bryst brændte en flamme, så lysende og strålende som var det et stykke af solen. Væsenet sagde klart: "Jeg er "Det brændende håbs ridder"! Jeg taler til alle mennesker. Menneskeheden er ikke ved at gå ind i en formørket tidsalder, de går ind i en tid, hvor lyset fra deres kreative sjæl kan manifestere en ny vision og et nyt liv. Være, hvad jeg er. Lad det brændende håb, ikke fortvivlelse, håbløshed eller frygt, forme jeres verden.

David siger til denne oplevelse: Som altid, når man beskæftiger sig med ikke fysiske væsener, er den følte fornemmelse bag et møde eller kommunikation mindst lige så vigtigt, og nogle gange mere vigtig, end de faktiske ord, der anvendes. Tankeprocesserne for sådanne væsener er altid uvægerligt tæt sammenkoblet med betydninger, langt flere end der kan gengives nøjagtigt. I dette

---

¹ Erik Ansvang

tilfælde er David helt klar over, at hvad dette væsen sagde, havde meget lidt med fremtiden at gøre. Han sagde ikke, "Hav håb for fremtiden" eller "hav håb, alt vil blive løst og jeres planetariske problemer vil blive klaret". I stedet beskriver han et potentiale i os, en kreativ tilstedeværelse, noget brændende i betydningen af det at være aktiv og dynamisk og det at holde mulighedernes døre åbne.²

Dette "brændende håb" handler ikke om begivenheder, men om os selv, vi er en kilde til håb, fordi vi gennem en indre forståelse for, hvad fred egentlig er, er kilden til forandring og nye visioner. Fred er ikke fravær af krig, en hel anden fredsopfattelse er på vej, og opgaven er at stimulere denne fredsopfattelse. Problemet er, at hvis den indre fredsopfattelse begrænses til en oplevelse af følelsesmæssig ro, så er man ikke kommet ét skridt længere. I Alice A. Baileys litteratur fortæller den tibetanske mester Djwhal Khul, hvordan man skal forholde sig, og Djwhal Khul advarer mod faren for den følelsesmæssige længsel efter fred, hvis den ikke er grundfæstet mentalt. Efter Anden Verdenskrig havde den tibetanske mester denne besked til sine disciple:

"Når der er sikkerhed, ordnede forhold, tilintetgørelse af de aggressive ledere, beskyttelse og helbredelse af de svage og undertrykte, plus rigtige leveforhold og en fornuftig uddannelse af verdens ungdom, så vil freden komme, men ikke før. Lad den søvndyssende snak om paradisisk fred forsvinde, og lad fornuftige menneskeforhold gå forud for diskussionen om fred. Verden snakkede sig ind i en drømmeagtig, idealistisk rapsodi om fred mellem Første og Anden Verdenskrig. Det må ikke ske igen.

Anne Pedersen

---

² Fra Davids Desk af Anne Pedersen